

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 10 listopada 2021 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne

(druk nr 552)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest zminimalizowanie podwyżek cen paliwa gazowego dla gospodarstw domowych, będących następstwem dynamicznego wzrostu cen paliw gazowych na rynku europejskim, przy jednoczesnym zapewnieniu przedsiębiorstwom energetycznym możliwości odzyskania kosztów związanych z dostawami paliwa gazowego.

Ustawa umożliwia przedsiębiorstwom energetycznym skorzystanie ze szczególnej, tymczasowej i fakultatywnej regulacji w zakresie zatwierdzania taryfy skalkulowanej na podstawie części kosztów uzasadnionych paliwa gazowego, planowanych do poniesienia na okres obowiązywania taryfy. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu ustawy (druk sejmowy nr 1674), przyjęty w ustawie mechanizm gwarantuje przedsiębiorstwom energetycznym możliwość następczego odzyskania faktycznie poniesionych kosztów, których prognozowanie w sytuacji dynamicznego wzrostu cen, obarczone jest dużym ryzykiem. Możliwość doliczania takich kosztów do cen dla odbiorców w gospodarstwach domowych w dłuższym okresie tj. 36 miesięcy od dnia 1 stycznia 2023 r. zapobiegnie ryzyku skumulowanej i jednorazowej podwyżki na rok 2022.

Zgodnie z dodawanym do ustawy – Prawo energetyczne art. 62f ust. 1 przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi będzie mogło do dnia 30 czerwca 2022 r. przedłożyć Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfę skalkulowaną na podstawie części kosztów uzasadnionych zakupu paliwa gazowego planowanych do poniesienia w okresie obowiązywania taryfy. Prezes URE wydając decyzję

w sprawie zatwierdzenia taryfy na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego określi średni jednostkowy koszt zakupu paliwa gazowego przyjęty do kalkulacji tej taryfy. Wartość średniego jednostkowego kosztu ustalana będzie w odniesieniu do całkowitego wolumenu paliwa gazowego planowanego do dostarczenia przez przedsiębiorstwo energetyczne w okresie obowiązywania taryfy. W przypadku zatwierdzenia przez Prezesa URE taryfy skalkulowanej zgodnie z dodawanym do ustawy art. 62f ust. 1, przy zatwierdzaniu kolejnych taryf tego przedsiębiorstwa uwzględniona zostanie, jako koszty uzasadnione zakupu paliw gazowych, wartość korekty kosztów zakupu paliw gazowych. Wartość tej korekty ustalana będzie jako iloczyn ilości dostarczonych paliw gazowych za okres objęty korektą i różnicy pomiędzy faktycznie poniesionymi przez przedsiębiorstwo energetyczne jednostkowymi kosztami ich zakupu, udokumentowanymi zgodnie z prowadzoną przez to przedsiębiorstwo energetyczne ewidencją, a jednostkowym kosztem zakupu paliw gazowych, przyjętym przy zatwierdzeniu taryfy. Wartość korekty zostanie powiększona o koszty uzasadnione finansowania wartości tej korekty.

Wzrost średniej ceny sprzedaży paliwa gazowego spowodowany uwzględnieniem rozliczenia części korekty w kolejnej taryfie ustalonej na zasadach określonych w art. 62f ust. 4–6, w okresie 12 miesięcy następujących po okresie stosowania taryfy, o której mowa w art. 62f ust. 1, nie będzie mógł przekroczyć 25% poziomu średniej ceny, która zostałaby ustalona bez rozliczania tej korekty.

W myśl przepisu przejściowego (art. 2 noweli) do taryf na obrót paliwami gazowymi zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie noweli oraz do wniosków o zatwierdzenie taryf na obrót paliwami gazowymi złożonych przed dniem wejścia w życie noweli i do tego dnia nierozpatrzonych, będą mogły znaleźć zastosowanie dodawane do ustawy – Prawo energetyczne przepisy art. 62f, pod warunkiem złożenia przez przedsiębiorstwo energetyczne w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie noweli wniosku o zmianę taryfy albo korekty wniosku o zatwierdzenie taryfy. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu ustawy, aby taryfa wprowadzona z uwzględnieniem nowych przepisów mogła znaleźć zastosowanie od 1 stycznia 2022 r., publikacja tej taryfy musiałaby nastąpić najpóźniej 17 grudnia 2021 r., z uwzględnieniem uprzedniego złożenia wniosków przez przedsiębiorstwa energetyczne oraz przeprowadzenia postępowania przez Prezesa URE.

Ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy (druk sejmowy nr 1674) został wniesiony przez grupę posłów w dniu 25 października 2021 r. Marszałek Sejmu skierowała powyższy projekt do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych. Komisja, po przeprowadzeniu pierwszego czytania projektu i jego rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 27 października 2021 r., wniosła o jego uchwalenie w brzmieniu zawartym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 1683). Na etapie prac w komisji wprowadzono do projektu kilka poprawek o charakterze doprecyzowującym przepisy oraz techniczno-legislacyjnym. Drugie czytanie projektu odbyło się na 40. posiedzeniu Sejmu w dniu 28 października 2021 r. Niezwłocznie przystąpiono do trzeciego czytania. Sejm uchwalił ustawę na 40. posiedzeniu w dniu 29 października 2021 r. w brzmieniu zawartym w sprawozdaniu komisji. Za uchwaleniem ustawy opowiedziało się 387 posłów, nikt nie był przeciw, 54 posłów wstrzymało się od głosowania.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zasadniczych zastrzeżeń legislacyjnych, niemniej należałoby rozważyć dokonanie kilku zmian o charakterze doprecyzowującym i ujednolicającym terminologię dodawanego do ustawy – Prawo energetyczne przepisu art. 62f ust. 5.

Po pierwsze, uwagę zwraca fakt, że art. 62f konsekwentnie posługuje się określeniem „**średni** jednostkowy koszt zakupu paliw gazowych” (por. art. 62f ust. 2, 3 i 6). Jedynie w ust. 5 tego artykułu posłużono się (dwukrotnie) określeniem „jednostkowy koszt zakupu paliw gazowych”. Trzeba mieć na względzie, że zgodnie z § 10 Zasad techniki prawodawczej do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza się tymi samymi określeniami.

Po drugie, w analizowanym przepisie raz posłużono się skrótem „[MWh]”, zaś w dalszej jego części (a także w ust. 3) użyto określenia „megawatogodzina”.

Po trzecie, przepis przewiduje, że koszty zakupu paliw gazowych mają być dokumentowane, zgodnie z prowadzoną przez przedsiębiorstwo energetyczne **ewidencją**, przy czym nie jest jasne jaką ewidencję ma na myśli ustawodawca. Wydaje się, że intencją było wskazanie na ewidencję księgową, o której mowa w art. 44 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

Mając powyższe na uwadze proponuje się następujące poprawki.

Propozycje poprawek:

w art. 1, w art. 62f w ust. 5 wyrazy „jednostkowymi kosztami” zastępuje się wyrazami „średnimi jednostkowymi kosztami” oraz wyrazy „jednostkowym kosztem” zastępuje się wyrazami „średnim jednostkowym kosztem”;

w art. 1, w art. 62f w ust. 5 wyraz „[MWh]” zastępuje się wyrazem „(magawatogodzin)”;

w art. 1, w art. 62f w ust. 5 po wyrazie „ewidencją” dodaje się wyrazy „księgową, o której mowa w art. 44 ust. 1,”.

Iwona Kozera-Rytel

Główny legislator